

٤/٥- ممیز اسماء عدد

تاریخ: ۱۵ فوریه ۱۴۰۲ | مشاهده: ۶

الرابع: ممیز اسماء العدد فمیز الثالثه الى العشره مجرور و مجموع و ممیز ما بین العشره و المائه منصوب مفرد و ممیز المائه و الالف و مثنها و جمعه(الف) مجرور مفرد و رفضوا(يعني ترك كده اند) جمع المائه و اصول العدد اثنتا عشره کلمه واحد(۱) الى عشره و مائه و الف فالواحد و الاثنان يذکان مع المذكر و يؤثثان مع المؤنث و لا يجتمعها المعدود بل يقال رجل و رجالان(۲) و الثالثه الى العشره بالعكس نحو قوله تعالى سخرها عليهم سبع ليال و ثمانیه ايام(۳).

ششم: (۴) و تقول احد عشر رجلا و اثنى عشر رجلا في المذكر(متعلق به تقول) احدى عشره(۵) امراه و اثنتا عشره امراه في المؤنث و ثلاثة عشر رجلا الى تسعه عشر رجلا في المذكر و ثلاث(مبني برفتح) عشره امراه الى تسع عشره امراه في المؤنث و يستويان(از حيث ذکر و مؤنث) في عشرين و اخواتها ثم تعطفه فتقول احد و عشرون رجلا و احدى و عشرون امراه و اثنان و عشرون رجلا و اثنان و عشرون امراه و ثلاثة و عشرون رجلا و ثلث و عشرون امراه و هكذا الى تسع (متعلق به فعل امر استمرّ به معنای ادامه بده تا ... است) و تسعين امراه.

(۱) تفاوت واحد و احد: وقتی بر وزن اسم فاعل می آید در فارسی به آنها یکم دوم سوم میشود که اعداد ترتیبی است و تاسع یعنی نهمین و ترتیبی است و اعداد شمارشی بر غیر وزن فاعل می آید مانند **أَحَدٌ** یعنی یک و **إِثْنَيْنِ** به معنای دو است. البته واحد در معنای احد هم استفاده میشود!

(۲) در مورد مفرد و مثنی، بحث تمیز عدد مطرح نیست زیرا با صرف خود کلمه مشخص است که مفرد است یا مثنی و مذكر و مؤنث بودنش هم معلوم است. در مورد عدد یک و دو نباید عدد به همراه معدود با هم ذکر شود مثلاً نمیتوان گفت: رجالان اثنان یا بگوییم رجل واحد بلکه باید یکی از آنها ذکر شود. البته وقتی میگوییم رجل واحد در این حالت واحد، صفت برای رجل است که به

منظور **تأکید** است و متفاوت است با اعداد سه تا ۱۰ که به عنوان تمیز بیان میشود.

اگر هم بخواهیم فقط عدد را بگوییم برای دو زن باید بگوییم اثنتان. یک مرد باید بگوییم واحد یا واحده

(۳) باید توجه کنیم به مفرد آنچه جمع نوشته شده است و نه خود جمع و بگوییم که جمع مكسر است و در محکم مفرد مؤنث و ... بلکه ملاک مفرد است!!! مثلاً لیالی جمع لیل است که مؤنث مجازی است. ایام جمع یوم است که مذکر است.

(۴) در این عبارت از ۱۱ تا ۹۹ از حیث تذکیر و تأبیث بررسی شده است.

(۵) اگر عشره با تاء باشد به سه طریق تلفظ میشود عَشَرَه، عَشِرَه و عَشْرَه

تمیز اسماء عدد:

در اینجا تمیز به معنای اسم فاعل است و به معنای مصدری نیست به معنای تمیز دهنده است و در عبارت هم نوشته **ممیز** است و اگر ممیز بگوییم مجازی رخداده است اما وقتی بگوییم تمیز، این مصدر مجازاً به جای اسم فاعل به کار رفته است.

تمیز اسماء عدد سه دسته است:

۱. تمیز سه تا ۱۰ :

○ حکم: جمع و مجرور

■ عندي ثلاته رجال

۲. تمیز ۱۱ تا ۹۹

○ مفرد و منصوب

■ احد عشر کوکباً

۳. تمیز ۱۰۰ و ۱۰۰۰ و مثناهما و جمع ۱۰۰۰

○ مفرد و مجرور

▪ مائے عام

توجه: ۱۰۰ نزد عرب فصیح جمع بسته نمیشود البته در متون معاصر، مئات (صدها) وجود دارد که این توسط فصحاً استعمال نمیشود.

اصول اعداد:

اصول اعداد، اعدادی هستند که اعداد دیگر هم از آنها ساخته میشوند. مثلاً احد عشر خودش یک عدد مستقل نیست و اصول اعداد دوازده تاست که میتوان در دو دسته آنها را بیان کرد:

۱. واحد تا عشره
۲. مائه و ألف

الباقي اعداد از اين عددها ساخته میشود.

طریقه ساختن:

۱. با تثنیه: ۲۰۰ از مائے گرفته میشود اما با تثنیه مائتین
۲. با جمع: آلاف
۳. با الحاق علامت جمع: عشرون، تسعون (این جمع حقیقی نیست و علامت صوری جمع است و حقیقتاً جمع محسوب نمیشود بلکه به آنها ملحقات جمع گویند)
۴. با عطف: ساختن عدد ۲۳: ثلاثة و عشرون
برای ساختن (بیست و) از الحاق علامت جمع به عشر استفاده شده و عشرون ایجاد شده و برای ایجاد (و سه) از عطف استفاده شده است.
۵. با ترکیب تضمنی: از ۱۱ تا ۱۹: احد عشر
احد از دسته اول و عشر هم دسته اول است.
۶. با ترکیب اضافی: مثلاً برای ساختن عدد ۳۰۰ میگوییم ثلاثة مائے
ثلاث از دسته اول اصول اعداد است و مائے هم از دسته دوم اصول اعداد است.

نحوه کاربرد باقی اعداد از حیث تذکیر و تأییث (تممیم):

۱. ۱۱ و ۱۲:

○ هر دو جزء باید مطابق آید.

■ احد عشر رجلاً

■ اثنى عشر رجلاً

■ احدى عشره امرأة

■ اثنى عشره امرأة

۲. ۱۳ تا ۱۹:

○ جزء اول بر عکس و جزء دوم مطابق می آید.

■ ثلاثة عشر رجلاً

■ ثلاث عشره امرأة

۳. ۲۰ و اخواتش(باب عشرون)

○ مذكر و مؤنث فرقی نمیکند

■ عشرون رجلاً

■ عشرون امرأة

۴. ۲۱ و ۲۲، ۳۱ و ۳۲، ۴۱ و ۴۲ و ... یعنی اعدادی که دارای یک و دو

هستند.

○ جزء اول مطابق و جزء دوم یکسان است و فرقی نمیکند.

۵. ۲۳ تا ۲۹ ، ۳۳ تا ۳۹ و ... یعنی اعدادی که جزء دومش یک و دو نیست.

○ جزء اول بر عکس و جزء دوم یکسان است و مذكر و مؤنث فرقی

نمیکند.

■ تسعه و ثلاثون رجلاً

■ تسع و ثلاثون امرأة